

ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ler, men det kan man kun le ad, naar man ikke kender Krigen, thi naar man nogeninde undet en Krig har set en Panique, saa vil man se, hvad den kan føre til, og hvorledes den dygtigste, modigste og ivrigste Hær, baade Anførerne og de Menige, et Dieblit kunne glemme sig selv, men ogsaa blot et Dieblit. Men naar man nu vil føre Anse mod den regulære franske Hær, maa man virkelig erindre de i allerhøieste Grad ugunstige Forhold, hvorunder den kom til at kæmpe, altid mod en decidert Overmagt, og dog tror jeg ikke, at den franske regulære Hær, være sig ved Metz, Worth eller Sedan, har givet mindre Prøver paa Dygtighed og Tapthed end tidligere franke Hære, men hvad man kan indbrømme, er, at Vedelsen fra oven var ganske overordentlig slet — men det vedkommer ikke i ringeste Maade Soldaternes Uddannelse. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa at omtale Paris's Mobilgarde; jeg tror, at dens Virksomhed er hændt af de fleste Medlemmer, men jeg skal blot give den Oplysning, at da den blev kjørt fra Paris til Chalons, delagde 3 Batailloner deres Geværer eller kastede dem ud af Binduene, saa at man frentidig maatte sende Bataillonerne til Leiren uden Geværer og sende Geværene bagefter. Da man saa havde formeret 17 Batailloner ved Chalons og General Canrobert befalede dem at gaa mod Tjender, saa raabte de „Zil Paris!“ de vilde tilbage og havde ikke Lyst til at gaa mod Tjender. Nei! lad os ikke komme ind paa en Militshær, jeg tror ikke, at det vil baade. Og hvad er da Hovedanken, som kan rettes mod en Militshær? det er den, at den gennemgaaende viser sig i Besiddelse af Mangel paa Disciplin, og det er en Fordring, som er uundgaaelig nødvendig for en Forsvarshær. Vi har flere Gange her i Salen hørt Udtalelser, som om en Forsvarshær kunde være mindre uddannet end en Angrebshær, da dens Opgave er en anden. Men, mine Herrer, naar det gaar fremad og naar man kan være Hovedet høit, saa kan Disciplinen let holdes vedlige; men naar man maa være forberedt paa, at det gaar imod, saa behøves Disciplinen, fordi Disciplinen er det Eneste, der kan skabe Resignation, og det maa de Herrer være overbevist om, at der hører megen Resignation til at tjene i en lille Hær. Hvad fordrer den nemlig af en saadan? Der fordrer, at den skal fejre. Men det maa den lille Hær gjøre sig fortrolig med, at kan den maasse en enkelt Gang fejre, maa den dog være forberedt paa kun at opnå hæderlige Nederlag; men, hvad den al tit i kan gjøre Negning paa, er en i allerhøieste Grad ubillig Kritik. Da forskjellige ærede Medlemmer ere komne ind paa Lovens Enkeltheder, skal jeg, hvad jeg ellers ikke vilde have gjort, slaa ind paa samme Veie og belyse enkelte Punkter, som ere berørte. Den høitærede Krigsminister har allerede forsvaret Brigadeinddelingen, og jeg skal kun om dette Punkt

tilføje, at jeg anser det for at være uundgaaelig nødvendigt, at naar man skal have Brigadeinddelingen i Krig — og det har man i den foreløbige Betænkning heller ikke negtet, thi man har kun deri sagt, at man nok kunde fordr Brigadeerne afstafte „idetmindste i Fredstid“ — saa skal man have dem i Fredens Dage, thi det er et Hovedpunkt, at de Kommandoede, man skal have i Krigen, maa man have allerede i Fredsformationen, fordi det ikke gaar an i det Dieblit, da Hæren sættes paa Krigsfod, at skabe nye Tilstande. Et Exempel paa det Farlige heri har man i Erfaringerne fra 1864. Hvad de 5 Maanedes Uddannelsetid angaar, saa vil jeg sige, som det er blevet udtalt fra flere Sider, at jeg ikke uden Betænkelighed ser paa dette Spørgsmaal, men den eneste Bemærkning, hvorpaa jeg tænker mig, at der kan være noget Haab om, at Nedsettelse kan foretages uden Fare, er, naar man gjør de Indrømmelser, som Krigsministeren har fordret, nemlig naar man skaber stærkere Rammer, naar man skaber Regimenter, der ikke som de i tidligere Lovforslag foreslaaede til dels have staaet paa Papiret, men Regimenter, der aarlig faae en virkelig Øvelse, og naar man sluttelig holder en Vinter Styrke til Tjeneste. Ja, det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bosjen) tog igaar et „Hør“ fra mig til Indtægt, men den Slutning han uddrog deraf, var ikke ganske korrekt. Jeg skal være fuldstændig enig i, at naar Vinterstyrken anvendes paa den Maade, som man nu anvender den, saa er den ikke til Gavn, men det er min Overbevisning, at det er nødvendigt i Hæren at have en lille stærkt uddannet Skæne, hvorefter det mindre uddannede Mandskab kan gruppere sig, og det kan naaes, naar man lader de 160 Mand, som efter Lovforslaget blive ved Regimenterne, danne en Slags fortsat Skole og lægger Uddannelsen i den Mandss Haand, som bliver Forstander for Befalingsmandelefskolen. Saa er Skolen paa det Sted, den skal være, og saa kan Uddannelsen komme til at gaa fremad paa den rette Maade. Det samme ærede Medlem var mod de hyppige Indkaldelser, ja det kan let alle blive enige om. Men man maa ogsaa være enig om, at Balget er imellem enten at have en lang Tjenestetid og faa Indkaldelser eller en kort Tjenestetid og flere Indkaldelser. Naar det ærede Medlem viste hen til Norge som et Exempel, vil stulle følge, saa skal jeg oplyse det ærede Medlem om, at naar han sagde, at Liniemandskabet der uddannes i 42 Dage, saa er det forsaavidt korrekt, at dette er Rekrutskolens Varighed, men derefter følger 24 Dages Excercitid i samme Aar, og endelig skal jeg minde om, at det samme Mandskab indkalbes de paafølgende 4 Aar i 24 Dage hvert Aar. Det er dog noget Andet end det, som forlanges her, Hvad Nyttetiet angaar, saa synes det hver Gang der bringes Forslag frem om Hærens Ordning, som om det er det Vaaben, hvorefter det